

[Indenrigsministeren.]

ikke alene omfatte personskatterne og den indirekte beskatning, ejendomsskatterne må ind i billedet. Der vil jeg da gerne sige til det ærede medlem, at han skal ikke i sin vurdering af mit partis stilling tage sit udgangspunkt i den afstemning, der om lidt finder sted omkring disse forslag.

Det ærede medlem var så venlig at sige til mig, at det høje ting ved vedtagelsen af forslaget vedrørende beskatning til kommunerne viste mig for 30 mill. kr. menneskelig, men ikke politisk tillid. Jeg takker det høje ting. Jeg spørger mig selv: hvad blev beløbet, hvis det drejede sig om hr. Thisted Knudsen?

Hr. H. C. Toft var meget vred. De betragtninger, hr. H. C. Toft fremførte, kan jo ikke give mig anledning til mange modbemærkninger. Hr. H. C. Toft ved, at vi er helt uenige. Jeg vil dog gerne sige om amtskatterne, at man må jo ikke glemme, at udskrivningsbehovet for amterne vil være meget stærkt stigende i det år, vi kommer ind i. Vi har opereret med i hvert fald en 20 pct.s stigning af udskrivningsbehovet; det bliver muligvis højere. Det synes jeg man stadig skal tage med ind i billedet og samtidig erindre sig, at den amtskommunale beskatning er landbruget også i det kommende skatteår fritaget for. Derfor kan jeg slet ikke forstå det ændringsforslag, hr. H. C. Toft stiller om at nedsætte promillen fra 20 til 14. Det må simpelt hen betyde en voldsom overvæltning på sognekommunerne. Forholdet er jo, at i øjeblikket udskriver praktisk talt alle landets amter lovens maksimum, nemlig 14 promille, og jeg vil anse det for højst sandsynligt, at de næsten alle må gå op til de 20. Fastholdt man da de 14, ville det betyde en overvæltning på den personlige beskatning.

Jeg lagde mærke til, at hr. H. C. Toft hele tiden understregede, at det, det drejede sig om for de konservative, er at holde skatten på boligen nede. Det er det, der hele tiden bliver understreget, og mit gennem 20 års deltagelse i politisk arbejde forhærdede hjerte var lige ved at briste ved at høre det, men det er jo alligevel således, at hr. H. C. Toft overser, at hver gang han letter ejendomsbeskatningen, kræver han en forhøjelse af personbeskatningen, og vi skal nok komme ud for i det kommende

skatteår, at mange sognekommuner må gå til en meget betydelig forhøjelse af personbeskatningen. Så kan man sige, at den er i mangfoldige tilfælde lav, så det lader os kolde. På den anden side må man heller ikke glemme, at skattegrundlaget i en del sognekommuner ofte kan være ringe, og dér kan selv en mindre forhøjelse komme til at virke temmelig hårdt, og så nytter det ikke med sentimentale henvisninger om beskyttelse af boligen.

Det synes mig en kende, som om hr. H. C. Toft i sin argumentation og sin vrede imod venstres forslag — vi kan jo kalde det venstres forslag — hele tiden glemte, at det, man opererede med, var den 12. alm. vurdering. Det må man dog tage med ind i billedet.

Så stillede hr. H. C. Toft et spørgsmål til statsministeren. Nu bliver han nødt til at nøjes med mig — jeg er jo ingen Søren. Spørgsmålet var præget af en snedighed, der i øvrigt ligger det ærede medlems naturel fjernt, idet han sagde: vil disse forslag — de lovforslag, som jeg på regeringens vegne fremsatte i oktober måned — blive gennemført? Dertil kan jeg sige, at det er der ingen der i øjeblikket kan svare på om de vil. Situationen kan jo meget vel være den, som hr. Thisted Knudsen antyder, at problemet om den samlede beskatning kommer med ind i billedet, og så kan da ingen på forhånd love at fremsætte disse forslag. De forhandlinger skal jo begynde i en relativt nær fremtid. Men én ting vil jeg understrege — hr. H. C. Toft må ikke tage fejl på det punkt — vi har principielt stadig den opfattelse, at ejendomsbeskatningen skal spille en rolle i den danske beskatning.

Hr. H. C. Toft stillede mig 3 konkrete spørgsmål, som jeg skal besvare. Det ene om sammenlægningskommunerne. Det er et spørgsmål vedrørende den nye § 5, stk. 1, sidste punktum, altså ændringsforslag nr. 20. Derom vil jeg sige, at denne bestemmelse går jo simpelt hen ud på, at disse sammenlagte kommuner behandles på samme måde som alle andre, men at man fastsætter 35 som maksimal grundskyldpromille. Det er altså — undskyld, jeg bruger det udtryk — en lidt større frihed, man giver disse sammenlagte kommuner, end de ikke sammenlagte kommuner får, men jeg ser ikke, at det principielt kan være synderlig betænkeligt.